

BARNDOMSMINNEN

Text och melodi: Robert Vennström

En sentida skoluppsats med röda, feta, bockar i kanten
och med ett slutomdöme: *Bättre kan du!* 2+

Ingen av oss glömmer varma sommardår
det är bland de godaste minnen jag har.
Mitt bland annat bråte skiner solen klar,
där går morbror med överkroppen bar.

Han är lakansvit och har en fin fysik.
Han levde länge och blev inget vackert lik.
Hans hustru Svea hon blev knappt 40 år
och fick aldrig höra talas om Al Gore.

Sjön var ganska kall men vi badade i alla fall.
Morbror hade kor – min syster tennisskor.
Ingen dragspelsmusik hördes på nån farstukvist,
men ur transistorn strömmade det en munter muckartwist.
Då morbrors bror var där en grönklädd militär.
Om vintern var han vit och hade åkt skidor dit.

Nu har morbror inte ens längre hästen kvar,
ändå var han en sån där som spar.
Grimman hänger sliten inne på stallets vägg,
inte längre att där hörs något gnägg.

Men landsbygdsromantik gör sällan någon rik
som amerikasläktingen som kom hem och rökte sik.
Sen var det adjöss med den, hon kom aldrig hem igen,
men arvingarna mindes hennes som en himla fin vän.

Svendomen försvann, min kusin hade en säker hann´,
hon ledde mig in i glädjekammare sin
Detta var barns lek utan att vuxna såg på.
Åh herregud, så den kunde stå!
När julkrubban sen kom fram la jag Josef ovanpå.
Detta pojkestreck kunde lekskolefröken inte förstå
för hon var religiös och som av en annan sort
och hade aldrig haft en man, inte ens en lika kort.